

Jobberne - Holbæk Ungdoms **Jazz kultur**

Af Christian Wennecke. 'jobber' siden 1997, jobberformand i 2001, bestyrelsesmedlem siden 2002.

Der var engang en lille gruppe unge mennesker, der havde en eventyrlig lyst til at komme i kontakt med hinanden og med den musik, de alle holdt af. De lagde med deres engagement grunden til at Holbæk kunne komme på det jazzmusikalske verdenskort i Danmark. Deres engagement har mødt vanskeligheder igennem tiderne, men i dag ser det ud til, at de har sejret – Holbæk Jazzklub er (gen)etableret og fungerer. Halvtreds år senere er de friske unge ørne blevet til skarpsindige gamle ugler, og en ny redefuld unger skal udklækkes, hvis jazzklubben skal opleve sit 'atombryllup' i det herrens år 2030.

Der er mange unge mennesker, som drager ud i den vide verden, i stedet for at blive i Holbæk. Det rygtes dog, at en del af dem vender hjem fra deres dannelsesrejser og på ny indgår i det kulturelle miljø, der er på egnen. Der er dog også enkelte der vælger at komme (hele vejen) til Holbæk for at deltage i jazzklubbens arrangementer. Der er selvfølgelig en grund til, at nogle få indviede foretrækker det, som den lille provinsklub tilbyder i konkurrence med de mange flotte tilbud i København. Holbæk Jazzklub er god for musikken - og for dem, der interesserer sig for den. Det er et sted, hvor man føler sig hjemme, et sted værd at være stolt af.

I dag er klubben etableret, har sit faste tilholdssted og en nogenlunde fast arbejdsgang. Den er blevet skabt igennem tiderne, og der er fundet en balance, hvor tingene fungerer. Dermed ikke sagt at jazzklubben er et statisk foretagende, men snarere at det faste fundament giver mulighed for at koncentrere dynamikken om den musik, klubben skal ud med. Med de mange års succes er der tillid til klubben - også selv om et arrangement skulle gå hen og blive en fremmødekatastrofe – som da Lotte Anker (s), Peter Friis Nielsen (b) og Pierre Dørge (g) 28. oktober 2000 forsøgte at konkurrere imod OL i Sydney, og der kom færre publikummer end bestyrelsesmedlemmer. Musikken var eksperimenterende og virkelig god, men skæbnen er en hård modstander!

Det hører dog heldigvis til sjældenhederne, at man ser så lille et fremmøde i jazzklubben. For det meste er der enten godt eller helt fyldt på Elværkets intimszene. Det er musikoplevelsen, der sidder i højsædet i Holbæk Jazzklub, ikke indtjeningen - og de risikable investeringer kommer automatisk tilbage i form af den ære og glæde, der ligger i ikke at lefle for publikum. Jazz behøver ikke at være let tilgængeligt hver gang, og at kunne tilbyde kvalitet for kendere er en helt unik gave – et særkende ved Holbæk Jazzklub. Klubben bygger på nogle værdier om kvalitet frem for alt, om at føle sig hjemme og om at hygge sig og skabe venskaber omkring jazzmusikken. Det er gode principper, og mange er glade for at støtte klubben – publikum selvfølgelig, men især vores ivrige ildsjæle, ”jobbere” og sponsorer. Det er på denne form Holbæk Jazzklub udbreder kendskabet til jazzen i Holbæk.

En ”Jobber” er ifølge nudansk leksikon en person der sætter prisen op på noget, der er i efterspørgsel. Er man ikke inde i jazzklubbens jargon, kan man da godt stille sig spørgende overfor en, der kommer og siger, at han/hun har været jobber i Holbæk Jazzklub. Lige hvor og hvornår begrebet er blevet optaget af jazzklubben vides ikke, men den litterære betydning kan ikke ufortolket påklæbes Holbæk Jazzklub. De frivillige der kommer og hjælper til med at klubben fungerer, tager klubben sig godt af, mens de er der – det ligger i de værdier, der bygges på. Men at sige at de derfor sætter prisen op på det klubben tilbyder, ville være en misforståelse. De unge mennesker, der kommer og bruger det meste af en fuldtids arbejdsdag i Holbæk Jazzklub, er helt

essentielle i forsøget på at skabe en atmosfære af hjemlighed og hygge, noget der kommer tilbage i form af bedre koncerter. Og ildsjæle der forhåbentlig vil deltage i at køre klubben i årene, der kommer. Det vil være mere på sin plads at sige, at Holbæk Jazzklubs 'jobbere' øger værdien af dens foretagender, og dermed efterspørgselen på det.

Jobberordningen er som sagt vigtig for Holbæk Jazzklub. Der er nok mange af de unge mennesker, som tiltrækkes af den mulighed, som ellers ikke ville være kommet – og dermed være gået glip af de mange gode musikoplevelser. De sidste fem – ti år har jobberordningen tiltaget i betydning for klubbens virke. Som det er beskrevet andet steds tilbyder jazzklubben god, på stedet hjemmelavet, mad til de optrædende gæster, men også hyggeligt samvær med bestyrelsen og 'jobberne'. Så ofte som det lader sig gøre, og musikerne er med på den, spiser 'jobbere', bestyrelsesmedlemmer og musikere sammen inden koncerten. Man må formode, at det er den gode stemning, der opstår herved, der er med til at løfte musikken. Det er i hvert fald en betragtelig forskel fra at skulle sidde med en selvhentet pizza i et baglokale, skal man tro, hvad musikerne siger. Og det er da sket enkelte gange, at musikerne er blevet hængende for at fortsætte den gode stemning sammen med jobbere og bestyrelsesfolk efter koncerterne. Mange af jobberne og bestyrelsesfolkene har selv noget med musik at gøre selv, og af samme grund er der noget at være fælles med musikerne om. Nogle musikere har efter koncerten været 'med i byen', blandt andre et par friske nordmænd, der spillede med Frederik Lundins Overdrive i oktober 2001. Desuden skete det, at John Tchicai, Oliver Lake, Kresten Osgood og Jonas Westergaard spillede en aften (19. maj 2003), hvor der var arrangeret fest for 'jobberne' efter koncerten. Tchicai blev ikke så længe, men Osgood og co. blev efter koncerten og 'fyrede den af' til sent ud på natten i godt selskab med Holbæks jazzinteresserede ungdom.

Helt konkret går jobberordningen ud på, at et antal jobbere kommer og hjælper et par arrangementsansvarlige bestyrelsesmedlemmer med, hvad der nu skal gøres – mod en fribillet og fem barbon'er. Jobbene er mange – bl.a. opstilling af borde og stole, pyntning med levende lys, hjælp til musikerne med ind- og udbæring m.m., klargøring af bar med salgslager m.m., hjælp i køkkenet med alt til "faget" hørende, fremlægning- og ophængning af PR-materiale, klargøring af billetsalg – og senere pasning af samme og af baren. Og endelig til sidst opvask og lokalerengøring, optælling og afstemning af penge og lager.

Og nu bliver jobberne altså også inviteret i køkkenet til lidt mad, ofte "sniger" de sig som nævnt helt ind til bordet. Der er de med til at skabe den gode stemning, der gør det interessant at komme, for dem selv, for musikerne - og for alle andre. Man kan jo mene, hvad man vil om dette, men for jobberne – der i flere tilfælde er hjemmefra flyttede gymnasie-studerende eller unge musikere – er det en meget bred kulturel oplevelse, at komme væk fra den hjemlige spaghettigryde og stereoanlægget. De sidste par år har der været tale om at skære lidt ned i antallet af jobbere, og udfaldet af dette har været, at jobberne er blevet designeret til mere specifikke arbejdsopgaver i stedet. Bestyrelsen har valgt en 'jobberformand', der skal sørge for at få jobbere til at komme til de enkelte arrangementer. Denne har også haft opgaven med plakatopsætning – da det var noget jobberne skulle hjælpe til med. Samtidig er der tilknyttet nogle mere eller mindre faste 'lydjobbere', der er lydmandens hjælpere, og som samtidig derigennem kan oparbejde noget erfaring, de kan bruge i deres egne musikalske karrierer.

Jobberne får - trods alle de gøremål de er involveret i – tid til at opleve koncerterne. Og det har givet mange – ofte uventede – musikalske oplevelser. Og de unge jobberes værdi for klubben ligger også i, at de "trækker" venner/veninder med ned i klubmiljøet, hvor de får gode koncertoplevelser – og er med til at skabe den helt særlige jazzklubstemning.

Forhåbentligt vil der også i fremtiden kunne findes gode folk i de unges rækker til at komme og hjælpe til – og lytte på - i Holbæk Jazzklub. Kun på den måde kan jazzklubben og jazzoplevelserne i Holbæk leve lykkeligt til deres dages ende.